

[Aksel Larsen.]

i Idrætshuset, hvor ikke alene Statsministeren præsiderer, og den nuværende Grupperformand fungerer som Oversætter, men hvor man har den Dristighed at sende Indbydelse til Sovjetunionens herværende diplomatiske Repræsentant om at komme og indlade sig i en Diskussion med denne samme Hr. Abramovitch, ja, det taler tilstrækkelig tydeligt om Regeringens, om Socialdemokratiets Holdning og Stilling overfor Sovjetunionen.

Det kommer ogsaa tydeligt frem i Debatte her, hvor der ikke synes at være Grænser for, hvilke Historier der nu vil blive fremsat fra selve Talerstol. Naar man vil tale om Regeringens Politik herhjemme, saa faar man af dens Ordførere og dens Medlemmer det Svar „Sovjetunionen“, og begrundet paa den udmærkede Maade, som en hvilken som helst borgerlig Avis, et hvilket som helst borgerligt Blad fra „Social-Demokraten“ til „Familie-Journalen“ kunde begrunde det. Det ender med, at der bliver serveret Historier heroppe om, at der ædes smaa Børn til Frokost i Moskva hver eneste Dag, og lignende Ting. (*Et Medlem*: Saa kommer De til at levere dem, det er der ingen andre, der gør.). Ja, det er muligt, men det er hændt adskillige Gange i de sidste 15 Aar, at Pressen herhjemme har fortalt om Menneskeæderi i Sovjetunionen, og det er ikke mere end et Par Dage siden, at jeg læste i et eller andet Provinsblad, jeg tror et Blad fra Kalundborg, et kort Telegram om de rædselsfulde Tilstande i Sovjetunionen, hvor Arbejdsløsheden voksede enormt, fordi Regeringen lukkede Fabrik efter Fabrik og lod de arbejdsløse gaa ud og sulte.

Af det, som er fremsat her fra denne Talerstol under tidligere Debatter, synes det dog at fremgaa, at man selv fra socialdemokratisk Side i denne Sal mener, at Arbejdsløsheden er afskaffet i Sovjetunionen, men Ammestuehistorierne løber videre i Pressen, og støttet paa disse kan man ogsaa udmærket køre frem med slige Historier her under Debatten. Jeg hilser den Slags Ting velkommen. Vort Parti er kun alt for glad ved at faa Tilladelse og Lejlighed til, naar Formanden ikke skrider ind mod os, at svare paa den Slags Angreb paa Sovjetunionen fra denne samme Talerstol. Men samtidig med, at Statsministeren ved højtidelige Lejligheder, saasom i Journalistforbundet og andre Steder, lufter paa-staaede Sympatier ikke for de russiske Principper, men for det russiske System, faar vi praktisk demonstreret hver eneste Dag, at Socialdemokratiet hører til de bitreste

Modstandere af det eneste Land, hvor man er i Færd med at bygge Samfundet op efter socialistiske Principper.

Socialdemokratiet er gennemgaaet en kolossal Forvandling. Det falder mig ikke ind at paastaa, at det ikke en Gang har været et Arbejderparti. Det er opstaaet som saadant, dannet som saadant, men der er foregaaet en Vekslen, efterhaanden som Arbejderaristokratiet og de smaa borgerlige Elementer fik Magten indenfor Partiet, og med Partiets Politik har menige Medlemmer, Arbejderelementet i Partiet, i Dag ingenting at skaffe. Den er kapitalistisk i alle sine Konsekvenser. Den er diametralt modsat den Politik, det samme Parti førte f. Eks. før Aarhundredskiftet. Alene dets Stilling til Finansloven er tilstrækkelig tydelig. Til og med 1913 stemte det danske Socialdemokratis Parlamentsrepræsentanter mod hvert eneste Finanslovsforslag som Helhed, motiverende det med, at der er Bevilinger paa disse Lovforslag, vi ikke godkender. Siden 1914 har Partiet stemt for hver eneste Finanslov og udtrykker derved, at det er Tilhænger, principiel Tilhænger af det bestaaende System.

Regeringens Handlinger gennem 31/2 Aar viser det samme. Dens Politik, som ogsaa er Rigsdagens, og som finder mere og mere ubetinget officiel Tilslutning fra de øvrige borgerlige Partier, siger det samme. Der hersker principiel Enighed mellem de ærede Medlemmer Hr. Hans Nielsen, Christmas Møller og Krag, og det klares ikke med forsøgte Vittigheder om Eksport af visse Politikere til Sibirien. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og hans Parti skulde meget have sig frabedt at miste deres Modstandere i de øvrige borgerlige Partier. Afstemningen i Dag om Valutaloven har jo ganske klart demonstreret det, og de aldeles enstemmige Taksigelser til Regeringen for dens Stilling i Grønlandssagen beviser jo det samme. A propos Grønland, vi har intet Sibirien, men maaske var det en Idé at sende ubehagelige Politikere til Grønland.

Hvad Grønlandsspørgsmaalet angaar, jeg skal ikke komme detaillert ind paa det —, er det jo typisk, at den Politik, Danmark fører overfor Grønland og overfor Eskimoerne, den Politik, som videreføres i al sin Konsekvens af den siddende socialdemokratiske Regering, ikke paa noget Punkt adskiller sig fra den Politik, et hvilket som helst andet imperialistisk Land fører overfor en Koloni. Der er ingen Forskel paa Danmarks Behandling af Eskimoerne og Englands Behandling af Indien, Principperne er de samme, Metoderne er